

MINARI. HISTÒRIA DE LA MEVA FAMÍLIA

Títol original: Minari

Any: 2020

País: Estados Unidos

Direcció: Lee Isaac Chung

Guió: Lee Isaac Chung

Fotografia: Lachlan Milne

Repartiment: Steven Yeun, Han

Ye-ri, Youn Yuh-jung, Alan S.

Kim, Noel Cho, Will Patton,

Scott Haze

Gènere: Drama

Idioma original: Coreà / Anglès.

Duració: 115 min.

Qualificació: No recomanada
per a menors de 7 anys



SINOPSI: El "minari" és un element important de la cultura gastronòmica coreana pel seu significat metafòric. Es tracta d'un vegetal que, un cop mor en la seva primera generació, reneix i creix molt més fort que abans. Sens dubte, una metàfora sobre la unitat de la família coreana i el futur dels seus fills. Com el que fa Jacob, d'ascendència coreana, que els anys 80 es trasllada, amb dona i dos fills petits, a Arkansas, on ha comprat terres, per endegar-hi una nova vida i perseguir així el somni americà.

NOTES DE PRODUCCIÓ: La pel·lícula es va presentar al Festival de Sundance i va saber convèncer la crítica i el públic. En el palmarès final es va alçar amb el Gran Premi del Jurat i el Premi del Públic. La pluja de premis i nominacions no ha parat de créixer de llavors ençà i ha acumulat un total de gairebé 200 nominacions, entre les quals hi ha les 6 dels Independent Spirits Awards i 6 més en els premis BAFTA (el de millor pel·lícula de parla no anglesa, millor director, millor actor secundari per a Alan S. Kim, millor actriu secundària per a la llegendària Youn Yuh-jung, millor càsting i millor banda sonora), a més del polèmic Globus d'Or a la millor pel·lícula en llengua estrangera pel fet de ser un film de nacionalitat nord-americana. Si fem memòria, la situació a Corea del Sud als anys 80 era convulsa. Dominada com estava per un règim dictatorial, forjar-se un futur no era fàcil per a cap família. Prop de 80.000 coreans van emigrar durant aquella dècada cap a uns Estats Units governats per Ronald Reagan. Aquest és el cas de la família Yi. Una jove parella coreana amb dos infants al seu càrrec, David i Ann, que després de treballar dos anys a Califòrnia, es traslladen a Arkansas amb el somni de fer-se una vida com a pagesos. Allà els espera una casa prefabricada i muntada sobre rodes, al costat d'un terreny en el qual dipositen totes les seves esperances. Però el camí no serà fàcil. A les disputes entre Jacob i Monica pel futur que els espera, i la precarietat del lloc on viuen, s'hi suma la malaltia cardíaca del seu fill David. Com a possible sortida, els pares pacten que vingui l'àvia de Corea, que es farà càrrec, "a la seva manera", dels infants.



LA CRÍTICA OPINA: «*La història de Minari és capaç d'emocionar l'espectador fins a submergir-lo dins la butaca quan veu tota la família dormint al terra d'una casa (prefabricada, amb rodes), davant l'atenta mirada de l'àvia. La família Yi, per fi, haurà fet arrels sense renunciar a les seves.*» (Enrique Garcelán, *CineAsia*, març 2021)

LEE ISAAC CHUNG, DIRECTOR: El director i guionista **Lee Isaac Chung**, nascut a Denver el 1978 i fill d'immigrants coreans, ha volgut retre homenatge, en el seu cinquè projecte, **Minari**, tant a la seva família (la pel·lícula és un recorregut gairebé autobiogràfic), com a tots aquells immigrants que han de perseguir el seu somni lluny del lloc on han nascut. Chung va estudiar Ecologia a la Universitat de Yale i, tot i que tenia la intenció de continuar estudiant i fer Medicina, hi va renunciar per dedicar-se al cinema. La seva formació fílmica la va trobar a la Universitat d'Utah, on es va graduar el 2004. Després de dirigir alguns curts, va rodar el seu primer llargmetratge, **Munyurangabo**, que va formar part de la Selecció Oficial del Festival de Cannes l'any 2007 i va ser la primera pel·lícula narrada en kinyaruanda (idioma principal de Ruanda).

FILMOGRAFIA: *Munyurangabo* (2007), *Lucky Life* (2010), *Abigail Harm* (2012), *I Have Seen my Last Born* (documental, 2015), *Minari. Història de la meva família* (2020)